

ΓΡΑΜΜΗ ΔΙΣΤΑΓΜΟΥ – TEREDDUT HIZGISI

Παραγωγή-Σκηνοθεσία-Σενάριο: Σελμάν Νατζάρ
Ηθοποιοί: Τουλίν Οζεν, Γκιουλτσίν Κουλτούρ Σαχίν, Ογκουλιτζάν Αρμάν Ουσλού
Φωτογραφία: Μελίκ Κουρού, Σελμάν Νατζάρ
Μοντάζ: Τουντάρ Βλαντιμίρ Πανταρού
Χώρα: Τουρκία, Γαλλία, Ρουμανία, Ισπανία (Εγχρωμη)
Διάρκεια: 84'

Πρώτη προβολή: ώρα 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: ώρα 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 5 Βραβεία και 7 υποψηφιότητες Zurich Film Festival 2023, Βραβείο Golden Eye καλύτερης διεθνούς ταινίας. Free Zone Film Festival 2023, Βραβείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Festival Cinéma Méditerranéen de Bruxelles 2023, Μέγα Βραβείο στο σκηνοθέτη. Arras Film Festival 2023, Βραβείο Silver Atlas. Asia Pacific Screen Awards 2024, Βραβείο Σεναρίου.

Δικαστικό δράμα το οποίο, πατώντας σε ένα καλογραμαμένο σενάριο και μια καθηλωτική ερμηνεία, μετατρέπει μια υψηλής έντασης μελέτη χαρακτήρα σε διεισδυτικό κοινωνιολογικό δοκίμιο.

Στιβαρό κοινωνικό θρίλερ - χάρτης της Τουρκίας σήμερα, με μια δυνατή γυναικεία ερμηνεία και - λειτουργική - αναποφασιστικότητα στο τελικό του χτύπημα πάνω στο σύστημα.

Μια ποινολόγος με τη μητέρα της σε κώμα, έχει αναλάβει την υπεράσπιση νεαρού κατηγορούμενου για τη δολοφονία του εργοδότη του. Μυστικά και ψέματα έρχονται στην επιφάνεια, φέρνοντας στο φως σκάνδαλο διαφθοράς και μία σκοτεινή οικογενειακή υπόθεση. Ποιος λέει την αλήθεια; Εξαιρετική η Τουρκάλα και γυναικάρα Τουλίν Οζεν (ΔΑΝΙΚΑΣ)

Η αναζήτηση της αλήθειας από μια ποινολόγο που έρχεται αντιμέτωπη με ένα βαθιά προσωπικό δίλημμα. Μια εκπληκτική μελέτη χαρακτήρων που εξερευνά τις παγίδες της δικαιοσύνης.

Οι ηθικές επιλογές των υπηρετών του νόμου, αλλά και όλων των υπολοίπων όταν σταθούν απέναντί του, αποτελεί σύνθετος και πιασάρικο κινηματογραφικό θέμα, με τον **Σεϊμάν Νατσάρ** ("Between Two Dawns") να το εκμεταλλεύεται για να ακτινογραφήσει τη σύγχρονη τουρκική πραγματικότητα και όχι μόνο. **Η ηρωίδα του, η Κανάν, είναι μια μαχητική δικηγόρος στο Ουσάκ της δυτικής Τουρκίας, πρέπει να πάρει άμεσα μια σειρά κρίσιμων αποφάσεων.** Η δίκη του Μουσά, του νεαρού ο οποίος κατηγορείται για τη δολοφονία του πρώην εργοδότη του, φτάνει στο τέλος της κι εκείνη περιμένει να καταθέσει υπέρ του ένας σημαντικός αυτόπτης μάρτυρας. Ταυτόχρονα, πρέπει να συνεννοηθεί με την αδελφή της σχετικά με την τύχη της μητέρας τους, η οποία βρίσκεται σε κώμα και είναι πλέον εγκεφαλικά νεκρή. Ο χρόνος πιέζει και ούτε η πρώτη υπόθεση είναι τόσο ξεκάθαρη όσο την έχει στο μυαλό της, ούτε για τη δεύτερη μπορεί να κάνει την προφανή, εύλογη επιλογή (να δωρίσει τα όργανά της), γεμάτη ενοχές για ένα παρελθόν που την έσπρωξε μακριά από την οικογένειά της.

Η δραματουργική κληρονομιά του **Νουρί Μπιλγκέ Τσεϊλάν** οδηγεί ένα δικαστικό δράμα το οποίο, πατώντας σε ένα **καλογραμμένο σενάριο** και μια καθολικώς ερμηνεία από την Τουλίν Εζέν, μετατρέπεται μια υψηλής έντασης μελέτη χαρακτήρα σε διεισδυτικό κοινωνιολογικό δοκίμιο. **Το σφιχτό χρονικό πλαίσιο (όλα εξελίσσονται μέσα σε μια μέρα) και η αεικίνητη κάμερα (τις περισσότερες φορές στο χέρι) αυξάνουν την ψυχολογική πίεση**, ενώ οι ευφρείς λεπτομέρειες (από το ντύσιμο έως το έλκος στομάχου της Κανάν) περιγράφουν με κινηματογραφική ακρίβεια την εσωτερική πάλη ενός ανθρώπου ο οποίος αναζητά (μάταια;) ηθική πυξίδα σ' έναν υπό κατάρρευση, κυριολεκτικά, κόσμο ταξικών ανισοτήτων, σεξιστικών προκαταλήψεων και παγιωμένων κορφορμιστικών συμπεριφορών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Πληγές ή αμυχές δισταγμού ονομάζονται στην ιατρική οι δοκιμαστικές πληγές που κάνει κάποιος στον εαυτό του πριν αυτοκτονήσει. Είναι συνήθως επιφανειακές αλλά αφήνουν το σημάδι τους και τεστάρουν την αντοχή του υποκείμενου στον πόνο και την μεγάλη απόφαση της αυτοχειρίας.

Αυτές οι πληγές υπάρχουν στα χέρια του Μούσα, που κατηγορείται - μάλλον άδικα - για το φόνο του αφεντικού του και που έχει εξομολογηθεί στη δικηγόρο του, ότι αν καταδικαστεί έχει ήδη αποφασίσει να αυτοκτονήσει. Αυτές οι πληγές όμως βρίσκονται σε όλο το σώμα της τουρκικής κοινωνίας, αφού είναι πληγές που δοκιμάζουν τις αντοχές των πολιτών πάνω στη βία της ίδιας της ζωής και τη βία - την πιο σκληρή - αυτή της αδικίας, της διαφθοράς, της πατριαρχίας και της απέραντης υποκρισίας.

Πρωταγωνίστρια εδώ είναι η Κανάν, μια δυναμική δικηγόρος που όπως αναφέρει ο συγκαταβατικός δικαστής έχει σπουδάσει στο Λονδίνο και προσπαθεί να εφαρμόσει στη χώρα τις πρακτικές μιας άλλης. Αυτό όμως που ουσιαστικά θέλει η Κανάν είναι να σπάσει την αλυσίδα ενός συστήματος που τρέφεται από το ψέμα και τη διαφθορά, από τον τρόπο που έχει μάθει η εξουσία να συνθλίβει τους αδύνατους και τον τρόπο που έχουν μάθει οι αδύνατοι να σιωπούν.

Είναι αποφασισμένη να βρει και να αναγκάσει τον μάρτυρα που θα σώσει τον πελάτη της, την ίδια στιγμή που σε παράλληλη δράση, οι γιατροί της μητέρας της που βρίσκεται σε κώμα της ζητούν να πάρει την απόφαση και να τερματίσει τη μηχανική υποστήριξη που την κρατάει στη ζωή.

Σε συνέχεια του νέου τούρκικου σινεμά που δημιουργεί μικρές ή μεγαλύτερες εστίες κινηματογραφικής αντίδρασης απέναντι στο κατεστημένο μιας βαθιά προβληματικής - όσον αφορά πρωταρχικά τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις έννοιες της δικαιοσύνης - χώρας (θυμηθείτε τις ταινίες του Εμίν Αλπέρ), η ταινία του Σελμάν Νατζάρ καταγράφει με νευρικότητα και με έντονη αίσθηση κλειστοφοβίας το ηθικό δίλημμα μιας (όχι τυχαία) γυναίκας που ανάλογα με την απόφαση της απειλεί να μετατοπίσει ένα ολόκληρο οικοδόμημα - τόσο σε προσωπικό, οικογενειακό αλλά και κοινωνικό επίπεδο.

Η ορθή επιλογή του να μην απομακρυνθούμε ούτε στιγμή από την ηρωίδα αυτού του παραλογισμού - ειδικά όταν είναι τόσο στιβαρά ερμηνευμένη από την Ογκιουλτσάν Αρμάν Ουσλού - μετατρέπεται την «Γραμμή Δισταγμού» σε μια αγωνιώδη διαδρομή χωρίς προκαθορισμένο τέλος. Τι κρίμα που ο Νατζάρ επιλέγει ακριβώς αυτό, δηλαδή ένα ανοιχτό τέλος, που από τη μία αποτελεί γνώριμο φινάλε για να σχολιάσει κανείς έναν κύκλο που δεν τελειώνει ποτέ, αλλά ειδικά εδώ και

στην εποχή μας αποδυναμώνει ένα ολόκληρο σχολίο πάνω στο χαμένο παιχνίδι που παίζουν οι ήρωες (και εμείς) στροβιλιζόμενοι γύρω από τα διλήμματα που θα άξιζε κάποια στιγμή να λυθούν από αποφασιστικά να ή όχι μιας ολόκληρης γενιάς.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΡΑΝΑΚΗΣ

Η ταινία ακολουθεί την Κανάν, μια ποινικολόγο που βρίσκεται διχασμένη ανάμεσα στις προσωπικές και επαγγελματικές της ευθύνες. Ενώ η μητέρα της βρίσκεται σε κώμα, η Κανάν πρέπει να υπερασπιστεί τον Μουσά, έναν νεαρό άνδρα κατηγορούμενο για τη δολοφονία του εργοδότη του. Η υπόθεση του Μουσά όμως δεν είναι απλή... Μυστικά και ψέματα έρχονται στην επιφάνεια, φέρνοντας στο φως ένα σκάνδαλο διαφθοράς και μία σκοτεινή οικογενειακή υπόθεση. Ποιός λέει την αλήθεια; Πόσες πλευρές έχει η αλήθεια αυτή; Και μέχρι πού θα φτάσει η ηρωίδα για να δικαιώσει τον πελάτη της;

Η αφοσίωση της Κανάν στον νεαρό κατηγορούμενο και η βαθιά επιθυμία της να τον αθώσει, αντανάκλα τις εσωτερικές συγκρούσεις της δικηγόρου με τη δικαιοσύνη, το οικογενειακό καθήκον και τη συνείδησή της. Η πίεση που υφίσταται αυξάνεται καθώς η αδελφή της, Μπελγκίν, την πιέζει να πάρει την απόφαση να διακόψει τη μηχανική υποστήριξη της μητέρας τους. Σύμφωνα με τον σκηνοθέτη, η ταινία του έχει συναισθηματική ένταση και είναι ένας προβληματισμός γύρω από την πίεση των προσωπικών και επαγγελματικών ευθυνών, με την ηρωίδα του, Κανάν, να κινείται μεταξύ των απαιτητικών νομικών υποθέσεων και της ιδιωτικής της ζωής, ιδίως της άρρωστης μητέρας της.

Διερευνώντας την ψυχολογική επιβάρυνση της νομικής εργασίας, ειδικά σε ένα ελαττωματικό σύστημα δικαιοσύνης, και τη λεπτή γραμμή μεταξύ των ηθικών αποφάσεων και των ανθρώπινων συναισθημάτων, ο Νατζάρ, εστιάζοντας σε μία μόνο νύχτα στη ζωή της Κανάν, μιλά για το βάρος των επιλογών και το πώς αυτές αποκαλύπτουν βαθύτερες αλήθειες για την ηθική και τη δικαιοσύνη. Στόχος του, όπως λέει, ήταν να κρατήσει την αφήγηση οικεία αλλά και συναρπαστική, αποτυπώνοντας τις έντονες, συναισθηματικά φορτισμένες στιγμές λήψης αποφάσεων τόσο στη δικαστική αίθουσα όσο και στο σπίτι.

Η Γραμμή Δισταγμού είναι μια μελέτη χαρακτήρα που θέτει ευρύτερα κοινωνικά ερωτήματα σχετικά με τη δικαιοσύνη, το καθήκον και την προσωπική ουσία.

ΕΓΓΡΑΨΑΝ:

“Μια πολυεπίπεδη και βαθιά προσωπική ταινία, που συνδυάζει το νομικό ενδιαφέρον με μια συγκινητική εξερεύνηση της οικογενειακής σύγκρουσης”. Little WHITE LIES

“Η μινιμαλιστική προσέγγιση του Νατζάρ ενισχύει το συναισθηματικό βάρος της ταινίας, καθώς η προσωπική και επαγγελματική ζωή της Κανάν διασταυρώνονται με σπαρακτικό τρόπο” (4/5). Sight and Sound:

SELMAN NACAR

Παραγωγός, σκηνοθέτης και σεναριογράφος, γεννήθηκε το 1990.. Έχει πτυχίο κινηματογραφιστή σκηνοθέτη MFA από το Columbia University, New York City, όπου έχει κάνει και διαλέξεις. Αποφοίτησε από το Istanbul Bilgi University Faculty of Law το 2015 και από το Faculty of Film το 2016. Για τις ταινίες του έχει κερδίσει 21 Βραβεία και 11 υποψηφιότητες.

Φιλμογραφία: Istanbul Ansiklopedisi (TV Series 2025), Γραμμή δισταγμού (2023), Iki Safak Arasinda (2021), Kadir (Short 2020), Alex (Short 2019), Verge (Short 2018), Kuyu (Short 2015).